

god information om barnets hverdag. Samtidig kan der opstå konflikter om, hvem der bestemmer hvad i forhold til barnet. Derfor foreslås det at ændre § 57, så det klart fremgår, at kommunen skal sikre, at forældrene får de relevante informationer, og at kommunen skal bidrage til at forebygge konflikter og løse konflikter.

Klage over anbringelsessted

Efter de gældende regler er det kommunen, der træffer afgørelse om anbringelsessted, og forældremyndighedsindehaver samt børn over 15 år kan klage over en afgørelse om anbringelsessted.

Reglerne er i praksis blevet fortolket således, at forældremyndighedsindehaver og børn over 15 år har ret til at klage over anbringelsestypen, dvs. om der er tale om døgninstitutioner eller familiepleje. Det betyder, at man ikke kan klage over det konkrete anbringelsessted, f.eks. at man har fået en plejefamilie frem for en anden.

Valget af det konkrete anbringelsessted kan imidlertid være en lige så indgribende afgørelse for barnet og familien som valget mellem en døgninstitution og en familiepleje, da det typisk er de personlige relationer, der er afgørende for børns og forældres vurdering af et anbringelsessted.

Derfor lægges der med lovforslaget op til at ændre § 55, så børn og forældre får mulighed for at klage over både anbringelsestype og anbringelsessted. På den måde vil der være klagemulighed også i tilfælde, hvor et barn eksempelvis flyttes fra en plejefamilie til en anden. Samtidig udvides klageadgangen, så børn fra 12 år får ret til at klage over anbringelsessted.

Af hensyn til kontinuiteten foreslås det, at klagen som udgangspunkt har opsættende virkning.

Netværksanbringelser

Det er et vigtigt mål for anbringelsesreformen i højere grad at udnytte ressourcer i barnets familie og netværk. SFI's forskningsoversigt »Anbringelser af børn og unge uden for hjemmet« fra 2003 peger på, at udenlandske erfaringer med anbringelser i netværket er gode. Børnene har bedre kontakt til deres biologiske familie og udsættes i mindre grad for opbrud og skift i anbringelsesforløbet. Derved bidrager netværksanbringelser til at styrke kontinuiteten for barnet. Med reformen lægges der derfor op til at fremme anbringelser i plejefamilier fra netværket.

Der kan imidlertid også være problemer i forhold til at anbringe børn i netværket. Netværksplejefamilien skal som plejefamilierne sættes grundigt ind i de konflikter, der kan opstå. Samværet med de biologiske

forældre kan her være særligt vanskeligt. Forudsætningen for netværksanbringelser er derfor, at kommunen bidrager med den nødvendige supervision og støtte.

Det er allerede efter de gældende regler muligt at anbringe børn og unge hos familiemedlemmer eller andre fra netværket, men med reformen foreslås det at ændre godkendelsesproceduren i § 49, så netværksplejefamilien alene skal være specifikt egnet til at modtage det konkrete barn, men ikke nødvendigvis generelt egnet til også at kunne modtage andre børn.

Det foreslås at indføre særlige godtgørelsesregler for netværksplejefamilier i § 50. En anbringelse i en netværksplejefamilie skal derudover følge samtlige almindelige regler om anbringelser. Det betyder, at barnet/den unge, forældrene og netværksplejefamilien skal have den samme støtte som ved anbringelse i almindelig familiepleje. Samtidig gælder kommunens forpligtigelse efter § 57 til at støtte op omkring samarbejdet mellem anbringelsessted og forældre også i forhold til netværksplejefamilier, og netværksplejefamilien skal deltage i et kort kursus i forbindelse med godkendelsen. Der skal udarbejdes handleplan, føres tilsyn, forældrene skal tilbydes en støtteperson m.v. Endelig gælder der de samme regler om, at der under anbringelsen kan ydes anden støtte efter § 40, hvis barnet har behov for det.

Det afgørende for, om der i den konkrete situation vælges en netværksanbringelse, skal være hensynet til barnets bedste. Valget af anbringelsessted skal således ske ud fra § 38-undersøgelsen og en konkret vurdering af, hvorvidt der i barnet eller den unges netværk findes personer, som har ressourcer til at imødekomme barnets eller den unges behov. Det vil i øvrigt være helt afgørende, at netværksplejefamilien er parat til at modtage barnet med de opgaver, der følger med.

Kontakt til personer fra netværket under en anbringelse

Af § 32 fremgår det, at der skal lægges vægt på at give barnet eller den unge en stabil og god voksenkontakt i opvæksten.

Meget tyder dog på, at barnets eller den unges forhold til personer fra netværket ikke altid vedligeholdes i tilstrækkeligt omfang under en anbringelse. Tidligere anbragte har oplevet, at de gennem deres opvækst har savnet en fast voksen person, mens bedste-forældre og andre nærtstående til anbragte børn og unge har savnet et mere hyppigt samvær med de anbragte børn eller unge.

Det er af stor betydning, at barnet eller den unge kan bevare og udbygge sine relationer til personer fra netværket – også under anbringelsen. Derfor vurderes